מדרש · אגדה · בתי מדרשות · חלק א

חלום מרדכי ותפלתו ותפלת אסתר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חלום מרדכי ותפלתו ותפלת אסתר

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חלום-מרדכי-ותפלתו-ותפלת-אסתר/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

בלשון ארמית 4
בלשון עברית 7

בלשון ארמית

בשנת תרתין למלכות אחשורוש ומרדכי יהודאה חלם חלמא והא זעזא רבא ואכליותא וקל בהולתא על כל ארעא ודחלא ורתיתא אחדו ית יתבהא ואתבהילו כל דיירי עלמא:
באדין איתחזיו תרין תניניא רברביא ואתו דין לקביל דין לקרבא ותווהו כל עממי ארעא לקבל אתרגושהון:
והוה בין תרין תנינא האינון עם חד זעיר וקמו כל עממיא דארעא עילויה לסלעמותיה ולהובדא דוכרניה מעילוי ארעא:
והוה עננא וחשוכא וקבלא על אפי כל ארעא ועקת לעמא זעירא ההוא לחדא וקבילו וצלו קדם יי בכל לבא:
ותניניא מגיחין באכזריותא דרוגזיהון ולית מפריש ביני תרויהון ואסתכל מרדכי והא מבועין דמיין חיין עביר ונגיד ביני תרין תנינא דמגיחין ואפריש בין תרויהון ופסקו מן קרבא:
והוה מבועא לנהרא רבא ופתי תחומין היך ימא רבא אזיל ושטיף בארעא:
ודנחת שמשא ונגה נוגהא דנהורא על אנפי כל ארעא:
ורבא עמא זעירא ואתרומם לחדא ועממיא רממיא וגיוותניא מאכו ושדוכת כל ארעא ארום רבת הימנותא והויא שלמא לכל יתבי ארעא:
ומן יומא ההוא ולהלן נטר מרדכי ית חלמא בלביה ולא אשתעיה לגברא אילהין לאסתר בלחודא:
והוה כד עק ליה המן ואעיקיה ואמר מרדכי לאסתר מלכתא בת אביחיל אח אבוהי למימר הא אתי פתגמי חלמא דאישתעית ליך ביומי טליותך והא מעיקתא דאמרית ליך:
וכדון קומי כען וצליאי קדם יי אלהא דאבהתנא ואקדימי יתיה בבעותא למיתן ליך לחיסדא ולרחמין בלבא דמלכא אחשורוש ובכן תעולי קדם אפוהי בשופריך למיקם מטול עמיך ומטול ייחוסיך:
וצלי מרדכי יהודאה קדם יי אלקיה ואמר:
בבעי רבוניה דכל עלמיא יי לא איתכסי לבי מן קדמך ולא מן גובהא דרוחי ורומא דלבבי עבדית דא דלא למסגד להמן עמלקאה הדין:
אלקין מדחלתך עבדית ואיתגריתי ביה מטול דלא למגחין ליה ארום דחילית מן קדמך אלהא עלמיא דלא למיתן יקרך לבר נשא בישרא ודמא:
בגין כן סרבית למגחן לערלאה מסאבא הדין אלקין לשמך רבא וקדישא דאיתקרי עלנא:

ארום מאן אנא וביתיה דאבא דלא סגיד לאנשא על פורקנא דישראל וסיועהון ולמלחך ית עפר רגלוהי דהמן באתר דתדריך פרסת רגלוהי דהמן:
ברם במימרך סברת נפשן ארום אנת בלחודך לנא ולאבהתנא לאלהא:
וכדון אלהנא שיזבנא כען מידיה ויפול בשיחא די כרא ויתאחד במצודתיה די טמן ויטמע במה דזמן לרגלוי דחסידיך:
מטול דינדעון כל עממיא דלא אתנשית ית קיימא דקיימתא לאבהתנא עבדיך ולא מסרתנא בגלותנא ביומא הדין מחלשות ידא אלקין בחוביינא מזדבננא ובסורתנא גלינא ארום חבנא לך:
וכדון אלהנא רב למפרק פרוקנין כען מן ידיה ושזבינן מבישת רעיונוהי ארום כד עיק לן קדמך נצלי ולוותך נערוק למתרים אמטילנן אנת בלחודך למיקים לימינא דחשיכן ולמפרקינן מן דקיימין עלנא:
ואדכר כדון ארום חולקך אנחנא מן לקדמין ומחובבין מאחסנת עממיא ובאפרשותך בני אנשא אפרישתנא למהוי בעדבך ולאפרשותנא מן עמייא למהוי לך לחביבא וקדישתנא לשמך אפרשותנא מן כל עממיא:
וכדון אלהנא למה יימרון מעיקנא ארום לית להון אלהא למיפרוקהון ויתפתחון פומהון לסלעמותא חולקך ולשבחא ית פסליהון והבליהון למימר בהון איסתיענא למכבש ית עמא הדין:
בבעו אלהנא פרוקינון כדון מן ידיהון ויבהתון עממיא מן פסליהון והבליהון וטעוותהון וישוון ידיהון לפומהון במיחזיהון ית פורקנך יי וחוס כדון על עמך ועל אחסנתך ולא יסתתמון פומנא משבחתא דמייחדין ית שמך רמשא וצפרא תדירא:
והפוך איבלינן לבדחא וחידוא ונייחי ונשבחך על פורקנא טבתא די תפרקינן:
וכל ישראל ויהודה קבילו כחדא קדם יי אלקיהון על עיסק עקתא דאעיק להון בזמן דאעיקינון המן בר המדתא עמלקאה דמזרעית אגג:
ולחוד אסתר מלכתא עקת ואיפכת עד יי לאקדמותיה בצלו ארום דחלת מן קדם בישתא די צמחת מן מחשבתא דהמן בישא:
ואשלחת ית לבושי מלכותא ויית תקון תושבחתא ולבשת שק ופרעת ית שער רישה ומלאתון עפר וקטם ועניאת בצומא ואיטמרת בטומרא ונפלת על אנפהא וצליאת ואמרת:
בבעו יי אלהא דישראל מלכא על כל מלכיא וברי כולא דקניניה שמיא וארעא ושליט ברום מרומי שמיא ועל ארעית ארעא וביממיא ובתהומיא ובכל תנייהון:

בבעו סייע כדון לאמתך דיתבא בלחודא דלית לה סעיד בר מינך ארום בלחודי יסבית הלכא ובלחודוי אנא יתבא בבית מלכא הדין בלא אבא ואמא ולחוד כיתמא ענייתא דשאלה מזונא בחסדא מן ביתא לביתא:

הכדין שאלית רחמך וחיסדך מן כוותא לכוותא בבית מלכא אחשורוש הדין למן יומא דאיתדברית הלכא ועד יומא הדין:

וכדון אלהנא הא נפשי כדעל גב ידיי לאתקטלא סב יתה מיידי אין שפיר קדמך:

ואין לא תצוי למיסבי שזיב כדון ית עאן רעיתך מן פום אריוותא האילין די פתחו ית פומהון למיכל יתהון:

ארום שמעית מאבהתי ולחוד אשתעי לי ארום אנת דברתא ית אבהתנא מביני עממיא ואפיקתינון ממצרים וקטלת כל בוכרא דמצראי בגינהון:

וית עמך דברתא מביניהון וית ידך תקיפתא ואדרעא מרמם אחזיתא למצראי מטול עמך ואעברתינון ביבשתא היך סוסיא במדברא והיך בעירא בבקעתא:

ויהבת לחמא מן שמיא לכפנהון ולצחותהון אפיקת להון מיא מן שמיר טינרא:

ולחוד מזונא דבשרא וצפורי שמיא לשובע אגרתא להון מיא מן טינרא רבא לאשלמא רעותהון וזנתהון ארבעין שנין במדברא בארעא דלא יתבא ומחיתא קדמיהון מלכין רברבין וגיוותנין ואחסנתינון ית ארעהון ויהבת להון ארעא משבחתא אחסנתא טבתא בסוגי טובך:

וכד חבו אבהתנא לשמך רבא מסרתינון ביד שוביהון והא אנן בגלותא יומא הדין:

ולחוד אנא אשתעא לי למימר דמלילתא בידא דמשה עבדך ולחוד ברם דא במהויהון בארע בעלי דבביהון לא ארחקינון במלכותא דבבל ולא אשבקינן במלכותא דמדי ופרס לשיציותהון במלכותא דיון לאשנאה קיימי עמהון במלכותא דאדום ארום אנא יי אלקיהון ביומי דגוג ומגוג:

וכדון לא סגי לנא גלותנא דאינון מפלחין יתנא בקשיו אילהין הינון אמרין ארום לא מסרתנא אנת בידיהון אילהין ית פסליהון יודון ולהון יסגדון וישבחון למימר ארום אתון מסרתין ית עמא דיהודאי בידינן:

בגין כד עקת נפשא לרחקא ית עמא הדין ולמיסני יתהון היך ריחוק בזעא דלבוש איתתא דוותא הכדין סניתינון וברם אסני וארחיק ית כל לבושי תושבחתי וית כל מאני תקוני שבהורי וית כלילא דמלכותא דברישי ולא חדיתי מן יומא דאיתוני הלכא עד הכא אלקין במימרך בלחודך מלכי ואלקי:

ואנת אלהא אבוה דיתמי קום כדין לימינא דאמתך יתימתא יומא דין די סברית במימרך בטובך וברחמך:
והב לי רחמין קדם אחשורש מלכא ארום דחילא אמתך יתיה היכמה דדחיל גדיא מקדם אריה:
בבעו אלהא אמאיך יתיה עם כל יעטוהי למיהוי כניע ומתכביש קדם אמתך בחנא וחסדא ובשבהורא ובשופרא די תתן לאמתך אלקי:
והב בלבביה למיסני ית בעלי דבביהון דעמך ולמרחם ית עבדך ארום לבהון דמלכיא בידך אלהנא משבחא ודחילא ותקיפא:
ושיזבינני כדון מדחלתיה דדחלית ואסתפית ועלית קדמוהי בשום מימרך והב דחלתך עלוהי ומיתברך דתעיל בלבביה למדחל מן קדמך בגלל דאיפוק מן קדמוהי בשלם:

בלשון עברית

בשנה השנית למלך אחשורוש ומרדכי היהודי חולם והנה רעש גדול וצעקה וקול בהלה על כל הארץ ויראה ורתת אחז את יושביה ויבהלו מאד כל יושבי תבל:
ואז נראו שני תנינים גדולים אשר באו להלחם זה לקראת זה ויתמהו כל עמי הארץ לקול רגשתם:
ויהי בין שני התנינים האלו עם קטן אחד ויקומו כל עמי הארץ ההיא עליו לבלעו ולהאביד זכרונו מן הארץ:
ויהי ענן וחשך ואפלה על פני כל הארץ וייצר לעם קטן ההוא מאד ויצעקו ויתפללו לפני ה' בכל לב:
והתנינים נלחמים באכזריות רוגזיהם ואין מבדיל בינותם וירא מרדכי והנה מקור מים חיים עובר ומושך בין שני התנינים הלוחמים ויבדל בין שניהם ויחדלו להלחם:
ויהי מבוע מקור המים לנהר גדול ויתרחבו תחומיו כמו נהר גדול הולך ושוטף בארץ:
ויזרח השמש ויאר אור המאיר על פני כל הארץ:
ויגדל עם הקטן ויתרומם מאד ועמים הרמים והגאים נשפלו ותשקוט כל הארץ כי רבה האמת ויהי שלום לכל יושבי הארץ:
מיום ההוא והלאה שמר מרדכי את החלום בלבו ולא הגידו לאיש זולת לאסתר לבדה:
ויהי כאשר היצר לו המן ויצר לו ויאמר מרדכי לאסתר המלכה בת אביחיל אחי אביו לאמר הנה בא דברי החלום אשר ספרתי לך בימי נעוריך וזאת היא הצרה אשר אמרתי לך:

ובכן קומי נא והתפללי לפני יי אלקי אבותינו וקדמה פניו בבקשה כי יתן אותך לחן ולחסד בלב המלך אחשורוש ובזה תבא לפניו ביפיך להגן בעד עמך ובעד מולדתך:
ויתפלל מרדכי היהודי אל יי אלקיו ויאמר:
נא אדון כל העולם יי אתה ידעת את לבבי כי לא מגובה רוחי ורום לבבי עשיתי זאת שלא השתחותי לפני המן העמלקי הזה:
אבל מפני יראתך עשיתי והתחרתי בו באשר לא השתחויתי לפניו כי יראתי מלפניך אלקי העולם לבל אתן את כבודך לבן אדם בשר ודם:
על כן לא חפצתי להשתחוות לערל טמא זה ולא אשתחווה רק לשמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו:
כי מי אני ובית אבי כי לא אשתחוה לאיש בעבור עזרת ישראל ופדותם וללחוך את עפר רגלי המן במקום אשר תדרוך כף רגלו:
אבל במאמרך בטח נפשנו כי אתה לבדך אלקינו ואלקי אבותינו:
ובכן אלקינו הצילנו נא מידו ויפול בשחת אשר כרה וילכד בהרשת אשר טמן ויפול באשר זמן לרגלי חסידיך:
למען ידעו כל העמים כי לא שכחת את הברית ואת השבועה אשר נשבעת לאבותינו עבדיך ולא מסרתנו בגלותנו ביום הזה מפני קוצר ידך אבל בחובתנו נמכרנו ובפשעינו גלינו כי חטאנו לך:
ועתה אלקינו רב להושיע פדנו נא מידו והצילנו ממחשבתו הרעה כי כאשר צר לנו אליך נתפלל ואליך נרוץ להחסות כי אתה לבדך לקום לימין יושבי חשך ולפדותנו מיד הקמים עלינו:
וזכור עתה כי חלקך אנו מראש ומחובבים מכל נחלת העמים ובהבדילך בני אדם הבדלתנו להיות בגורלך והבדלתנו מן העמים להיות לך לאהבה וקדשתנו לשמך תרומה מכל העמים:
ועתה אלקינו למה יאמרו צרינו כי אין אלקים בישראל לפדותם ויפתחו את פיהם לבלע חלקך ולשבח את פסיליהם והבליהם לאמר בהם נושענו לכבוש את העם הזה:
אנא אלקינו פדנו נא מידם ויבושו העמים מפסיליהם והבליהם ואלקיהם וישימו יד לפיהם בראותם את ישועתך יי וחוסה נא על עמך ועל נחלתך ולא יסתם פינו משבחיך המיחדים את שמך ערב ובקר תמיד:
והפוך אבלנו לששון ולשמחה ויום טוב ונשבחך על הגאולה הטובה אשר תגאלנו:
וכל ישראל ויהודה צעקו לפני יי אלקיהם על דבר הצרה אשר צר להם בזמן אשר הציר להם המן בן המדתא העמלקי מזרע אגג:

ואסתר המלכה לבדה הצטערה ותנס עד יי לקדמהו בתפלה כי יראתה מלפני הרעה אשר צמחה ממחשבת המן הרע:
ותפשוט את בגדי מלכותה ואת עדי תפארתה ותלבש שק ופרעה שער ראשה ומלאה אותם עפר ואפר ותענה בצום ותטמן במקום סתר ותפול על פניה ותתפלל ותאמר:
אנא יי אלקי ישראל מלך על כל המלכים ויוצר הכל קונה שמים וארץ ומושל בשמי שמים ותחתית הארץ ובימים ובתהומות וכל תניניהם:
אנא הושיע נא לאמתך היושבת לבדה אשר אין לה עוזר זולתך כי בדד לוקחתי הנה ובדד אני יושבת בבית המלך פה בלי אב ואם רק כיתומה עניה השואלת מזונה בחסד מבית לבית:
כמו כן בקשתי רחמיך וחסדיך מן חלון לחלון בבית המלך אחשורוש הזה מן היום אשר הובאתי פה ועד היום הזה:
ובכן אלקינו הנה נפשי בכפי למות קח אותה מידי אם טוב בעיניך:
ואם לא תחפוץ לקחתה הצילה נא את צאן מרעיתך מפי האריות האלה אשר פתחו את פיהם לאכל אותם:
כי שמעתי מאבותי את אשר ספרו לי כי אתה לקחת את אבותינו מבין העמים והוצאת אותם ממצרים והרגת את כל בכורי מצרים בעבורם:
ואת עמך לקחת מביניהם ואת ידך החזקה וזרועך הגדול הראית למצרים בעבור עמך והעברת את עמך ביבשה בתוך הים כמו סוס במדבר וכבהמה בבקעה תרד:
ונתת לחם מן השמים לרעבונם ולצמאונם הוצאת להם מים מצור החלמיש:
וגם בשר ושליו לשובע נתת להם הוצאת להם מים מאבן גדולה למלאות רצונם וזנת אותם ארבעים שנה במדבר בארץ לא נושבת והפלת לפניהם מלכים גדולים וגאים והורשתם את ארצם ונתת להם ארץ טובה ירושה טובה ברוב טובך:
וכאשר חטאו אבותינו לשמך הגדול מסרת אותם ביד שוביהם והנה אנו בגולה כיום הזה:
רק אני אמרתי בלבי לאמר כי אמרת ביד משה עבדך ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים במלכות בבל ולא געלתים במלכות מדי ופרס לכלותם במלכות יון להפר בריתי אתם במלכות אדום כי אני יי אלקיהם בימי גוג ומגוג:
ועתה לא די לנו גלותינו בין העמים אשר הם מעבידים אותנו בפרך אבל הם אומרים עוד כי לא אתה מסרת אותנו בידיהם רק לפסיליהם המה יודו ולהם יכרעו וישבחו אותם לאמר הלא אתם מסרתם את עם ישראל בידינו:
על כן צר נפשי להרחיק את העם הזה ולשנא אותם כמו שמרחקים קרועת בגד אשה נדה כי כמו כן הם שונאים אותנו ובכן שנאתי והרחקתי את כל לבושי הודי ואת כל

בגדי תפארתי ועטרת מלכות אשר בראשי ולא שמחתי מיום אשר אני פה עד עתה רק במאמרך לבד מלכי ואלקי:
ואתה אלקי אב יתומים קום נא לימין אמתך היתומה היום הזה כי בטחתי במאמרך בטובך וברחמיך:
ותן לי רחמים לפני אחשורוש המלך כי ירא אנכי אותו כאשר ירא הגדי מפני הארי:
ואבקש אלקי השפל אותו עם כל יועציו להיותו נכנע ונכבש לפני אמתך בחן ובחסד ותפארת ויופי אשר תתן לאמתך אלקי:
ותן בלבו לשנא את שונאי עמך ולרחם את עבדך כי לב מלך בידך אלקינו המשובח והנורא והחזק:
והצילנו נא מיראתו אשר אנכי מתירא ומתפחד ובאתי לפניו אך בשם מאמרך ותן יראתך עליו וחתתך תן בלבבו לירא מלפניך למען אצא מלפניו בשלום: